

NGU Rapport 98.118

Befaring av skiferforekomst i Drivdalen, Oppdal

Rapport nr.: 98.118		ISSN 0800-3416	Gradering: Fortrolig til 01.09.2003 — Åpen	
Tittel: Befaring av skiferforekomst i Drivdalen, Oppdal				
Forfatter: T. Heldal & B. Lund		Oppdragsgiver: Skifer & Naturstein		
Fylke: Sør-Trøndelag		Kommune: Oppdal		
Kartblad (M=1:250.000) Røros-Sveg		Kartbladnr. og -navn (M=1:50.000) 1519-4 Snøhetta		
Forekomstens navn og koordinater: Drivdalen 529790 6926954 (UTM ed50)		Sidetall: 9	Pris: Kr. 60,-	
Feltarbeid utført: August 1998	Rapportdato: 30.08.1998	Prosjektnr.: 263350	Ansvarlig: <i>Nigel</i>	
Sammendrag:				
<p>Skiferforekomst rundt Gotheims brudd i Drivdalen er befart og beskrevet overflatisk.</p> <p>Det opptrer minimum to parallelle soner med tyntspaltende lys Oppdalskifer av henholdsvis 15-20 meter og minimum 5-8 meter mektighet. Den lyse Oppdalskiferen i området er noe mer tyntspaltende enn industribruddene på vestsiden av dalen, og opptrer i noe tynnere lag. Foldesoner er videre noe mer utbredt enn vest for dalbunnen.</p> <p>Avgrensede foldesoner (inn til 5 meter tykk) opptrer i den nedre sonen.</p> <p>Det finnes muligheter for drivverdige skifersoner høyere oppe i åssiden og for delvis utnyttelse av mellompartier (fortrinnsvis lavprisprodukter). Behov for fjerning av overfjell vil være et kritisk punkt i videre vurdering av forekomsten.</p>				
Emneord: Fagrapport	Mineralressurser		Naturstein	
Skifer	Kvartsskifer			

INNHold

1. INNLEDNING	4
2. FOREKOMSTENS BELIGGENHET OG UTSTREKNING.....	4
3. SKIFERTYPER OG -KVALITETER	4
4. KONKLUSJON	5
5. REFERANSER	6

FIGURER

- Figur 1. Kart over skiferforekomster i Drivdalen
- Figur 2. Skissekart over forekomsten
- Figur 3. Bilde, brudd

1. INNLEDNING

NGU ble forespurt av Skifer & Naturstein v/ Harald Tverrberg om å foreta en overflatisk vurdering av forekomster av Oppdalskifer innenfor rettighetsområdet til Palmer Gotheim. Vurderingen ble foretatt på bakgrunn av befaring 20.08.98 (Heldal, Gotheim og grunneier) og tidligere utført kartlegging i området i forbindelse med regionale undersøkelser (Lund et. al. 1998).

Det understrekes at det ikke er gjort detaljert kartlegging i området og at denne rapporten er å betrakte som en grov og foreløpig vurdering.

Det forutsettes videre at Skifer & Naturstein selv gjør seg opp en mening om de rent driftstekniske forhold, så som terrengets beskaffenhet.

2. FOREKOMSTENS BELIGGENHET OG UTSTREKNING

Forekomsten utgjør det nordligste av bruddområdene i Drivdalen på østsiden av dalen (figur 1). Pr. i dag drives ett brudd i rettighetsområdet (figur 2 og 3). Det er ikke framlagt kart med nøyaktig eiendomsgrenser, men i henhold til forklaringer under befaringen er eiendommen avgrenset ca. 100 meter syd for bruddet og strekker seg minimum 500 meter mot nord og omtrent opp til toppen av åsen i øst. Uansett vil utstrekningen være tilstrekkelig til å drive eventuelle brukbare forekomster. Nord for eiendommen dreier skifersonen i vestlig retning og drar seg over dalen som vist i figur 1.

Forekomsten ligger i en vestvendt skråning som, innenfor det befarte området i figur 2, heller 30 grader i gjennomsnitt. Skiferforekomstene opptrer i flere nivå, med nederste nivå omtrent i overgangen mellom dalbunn og skråning. Skiferkløven heller ca. 25 grader mot ØNØ, dvs. innover i åssiden. Overdekning av løsmasser er tildels betydelig, spesielt i den nordlige delen av forekomsten, og vurderinger av kvalitet er derfor vanskelig.

3. SKIFERTYPER OG -KVALITETER

Ut i fra tidligere kartlegging og observasjoner under befaringen kan vi sette opp følgende grove oversikt over bergartstypene i området (regnet fra bunn mot topp):

- Under bruddområdet finner vi biotittrik skifer som ikke er drivverdig. Dennes øvre grense antas å gå i overgangen mellom flatmark og åsside.
- Oppå denne finner vi en sone med lys Oppdalskifer (råstoff for bruddvirksomheten). Sonen er ca. 15-20 meter tykk, men har i de sentrale nivåer en ca. 5 meter tykk sone med sterk folding og kileformete lag (figur 3). Sonen antas å være linseformet, og ser ut til å forsvinne mot syd, men vi har ikke noe grunnlag for å forutse dennes utvikling i andre retninger. Over og under denne er skiferen i stor grad tyntspaltende og kommer (ifølge Gotheim) ut i store og hele blokker.
- Oppå den nedre sonen med lys Oppdalskifer følger et parti (ca. 20 meter?) med sterkt variabel skifer; dels tyktspaltende til benket (grov mursteinkvalitet), dels foldet («skrot»-kvalitet), dels med tynne soner av platekvalitet skifer.
- På denne igjen hviler en ny tyntspaltende sone med lys Oppdalskifer. Vi har ikke noe godt estimat på mektighet, men vil anslå minimum 5-8 meter. Flere gamle prøvebrudd finnes i dette nivået.
- Ut fra grenseforholdene lenger syd vil vi videre anta at den øvre skifersonen etterfølges med en grov, glimmerrik og mørk skifer som normalt ikke har drivverdig kvalitet. Videre kan vi forvente at både Golan og Mørk Oppdalskifer følger etter lengre oppe i åssiden.

Hvis vi skal våge en sammenligning med industribruddene på vestsiden av Drivdalen kan vi antyde at de beskrevne soner med lys Oppdalskifer er mer tyntspaltende, opptrer i noe tynnere forekomster/lag og er noe mer infisert av foldete partier.

Siden løsmasseoverdekningen i området (spesielt nord for bruddet) er betydelig, er det meget vanskelig å antyde volumer, mektigheter og kvalitet mot nord.

Et kritisk punkt ved disse forekomstene er forholdet mellom terrengets helning og kløvens orientering, som raskt kan føre til mye overfjellsjerning ved inndrift. Ved seriøs planlegging av større drift i området bør man tilstrebe å få en bedre oversikt over nøyaktig tykkelse på de to skifersonene, kvalitet på den mellomliggende sonen (skrot eller delvis drivverdig?) og kvaliteten(mektigheten på de overliggende soner av mer eller mindre drivverdig skifer.

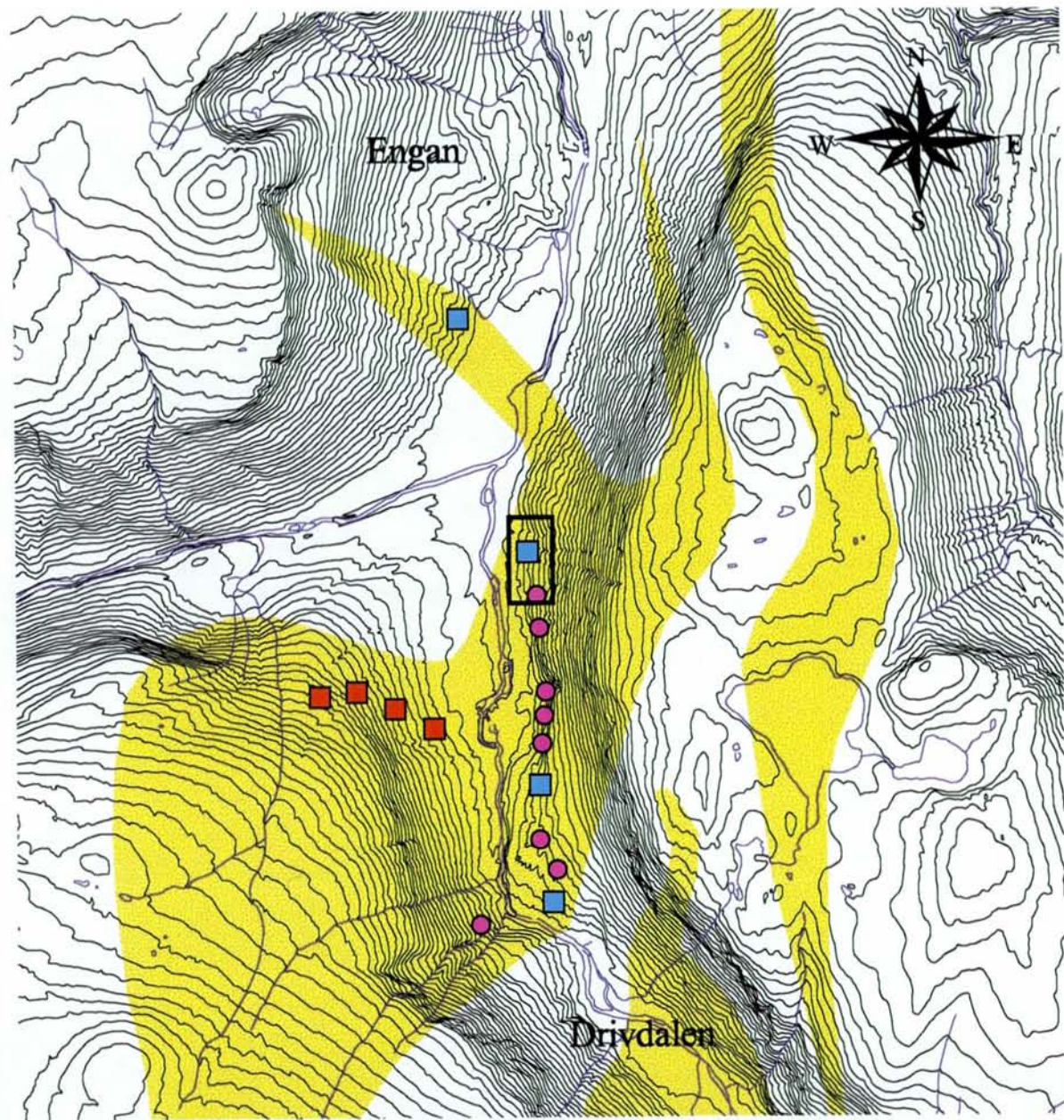
4. KONKLUSJON

- Skiferforekomst rundt Gotheims brudd i Drivdalen er befart og beskrevet overflatisk.
- Det opptrer minimum to parallelle soner med tyntspaltende lys Oppdalskifer av henholdsvis 15-20 meter og minimum 5-8 meter mektighet. Avgrensede foldesoner (inn til 5 meter tykk) opptrer i den nedre sonen.
- Det finnes muligheter for drivverdige skifersoner høyere oppe i åssiden og for delvis utnyttelse av mellompartier (fortrinnsvis lavprisprodukter).

- Behov for fjerning av overfjell vil være et kritisk punkt i videre vurdering av forekomsten.
- De lyse Oppdalskiferen i området er noe mer tyntspaltende enn industribruddene på vestsiden av dalen, og opptrer i noe tynnere lag. Foldesoner er videre noe mer utbredt enn vest for dalbunnen.

5. REFERANSER

Lund, B., Heldal, T. & Nissen, A. 1998: Geologiske undersøkelser av Oppdalskiferen. NGU rapport 98.044.

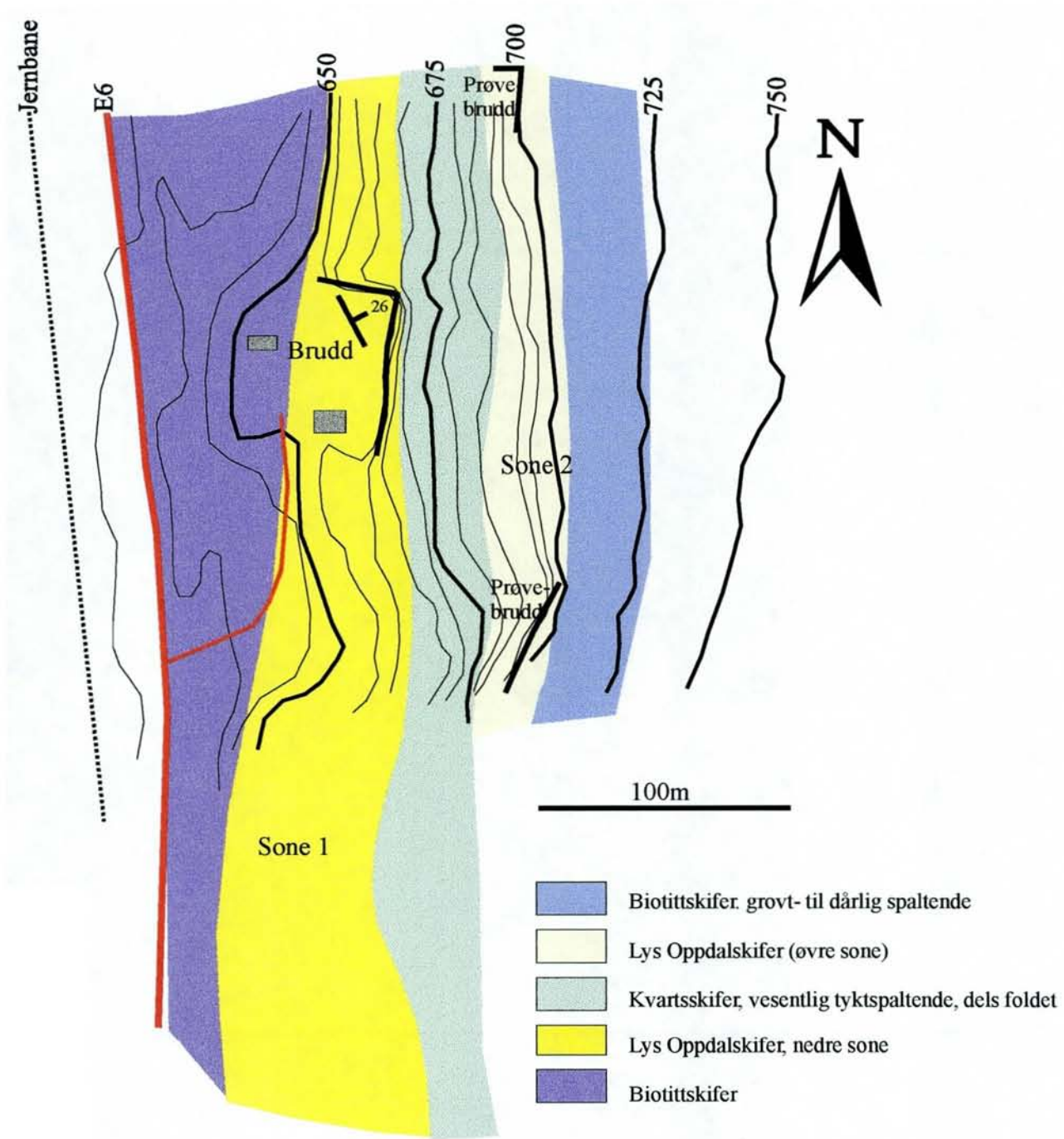

TEGNFORKLARING

- ▲ Tidligere prøvedrift
- Nedlagte brudd
- Smådriftsbrudd
- Industridrifts-brudd
- Skifersone (Oppdalskifer)

1 0 1 Kilometers

Figur 1
 Oversikt over bruddene i Drivdalen og skifersoneens utbredelse. Det aktuelle bruddområdet er rammet inn i rektangelet midt på siden (se figur 2)
 Skala 1:50 000
 Ekvidistanse 20 meter

Figur 2
 Skissekart over bruddområdet. De enkelte skifersonenes utbredelse må betraktes som omtrentlig siden det ikke er foretatt detaljert kartlegging i området og overdekning av løsmasser er betydelig.

*Figur 3
Bilde av bruddet, der foldesone i bruddveggen er tegnet inn
med stiplede linje. Tyntspaltende, lys skifer opptrer over (ca. 5-8 meter)
og under (7-10 meter) denne.*